

Dosar nr. 3ra-1093/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Valentin Lastavețchi)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: Ana Panov, Virgiliu Buhnaci, Marina Anton)

ÎNCHEIERE

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Maria Ghervas

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de notarul public Lilia Burac împotriva Ministerului Justiției cu privire la obligarea prezentării informației,
împotriva deciziei din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de Ministerul Justiției și s-a menținut hotărârea din 21 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 30 martie 2017, notarul public Lilia Burac a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la obligarea prezentării informației.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 6 februarie 2017, în temeiul Legii privind accesul la informație, a depus la Ministerul Justiției cerere prin care a solicitat copiile tuturor deciziilor, ordinelor și dispozițiilor referitor la aprobarea componenței inițiale a Comisiei de concurs pentru suplinirea locurilor vacante de notar, conform rezultatelor concursului public ce au fost publicate pe pagina web a Ministerului Justiției la data de 4 octombrie 2016; deciziile de modificare a componenței comisiei și actele care au stat la baza modificărilor în componența comisiei.

Ministerul Justiției nu a acordat răspunsul în termenul prevăzut de lege.

Însă, prin răspunsul nr. 04/2118 din 6 martie 2017 a Ministerului Justiției, recepționat la 14 martie 2017, i s-a expediat ordinul nr. 1048 din 16 noiembrie 2016 prin care a fost formată Comisia de concurs pentru suplinirea locurilor vacante de notar.

A indicat că, în răspuns și în anexele la răspuns nu se conțin informațiile solicitate și acestea nu au fost prezentate până în prezent.

La 21 iunie 2017, Lilia Burac, reprezentată de avocatul Victor Burac a depus cerere de concretizare a acțiunii în care a indicat că, în cadrul ședinței din 19 iunie 2016, reprezentantul Ministerului Justiției a prezentat informațiile solicitate în cererea de chemare în judecată, astfel acțiunea înaintată fiind satisfăcută.

Solicită notarul public Lilia Burac prin cererea de concretizare a pretențiilor, admiterea acțiunii, obligarea Ministerului Justiției de a prezenta ordinul nr. 1048 din 16 noiembrie 2016; hotărârea nr. 2 și procesul-verbal din 3 octombrie 2016 al ședinței

Comisiei de selectare prin concurs a membrilor Colegiului disciplinar al notarilor și Comisiei de concurs pentru suplinirea locurilor vacante de notar cu indicarea în dispozitivul hotărârii că hotărârea nu se pune în executare.

Prin hotărârea din 21 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă integral, s-a obligat Ministerul Justiției de a prezenta notarului public Lilia Burac copii certificate, în modul prevăzut de lege, a hotărârii nr. 2 a Comisiei de selectare prin concurs public a membrilor Colegiului disciplinar al notarilor și comisiilor de concurs pentru suplinirea locurilor vacante de notar privind aprobarea rezultatelor concursului public pentru selectarea membrilor Comisiei pentru suplinirea locurilor vacante de notar din 3 octombrie 2016 și ordinul Ministerului Justiției nr. 1048 din 16 noiembrie 2016 cu privire la formarea Comisiei de concurs pentru suplinirea locurilor vacante de notar; s-a luat act de prezentarea de către reprezentantul Ministerului Justiției, în ședința de judecată din 21 iunie 2017, a copiilor certificate, în modul prevăzut de lege, a hotărârii nr. 2 a Comisiei de selectare prin concurs public a membrilor Colegiului disciplinar al notarilor și comisiilor de concurs pentru suplinirea locurilor vacante de notar privind aprobarea rezultatelor concursului public pentru selectarea membrilor Comisiei pentru suplinirea locurilor vacante de notar din 3 octombrie 2016 și ordinului Ministerului Justiției nr. 1048 din 16 noiembrie 2016 cu privire la formarea Comisiei de concurs pentru suplinirea locurilor vacante de notar; s-a dispus neexecutarea prezentei hotărâri.

Prin decizia din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Ministerul Justiției și s-a menținut hotărârea din 21 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 11 iunie 2018, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a invocat prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) lit. c) și alin. (4) din Codul de procedură civilă.

A indicat că, nu au existat două ordine distincte care ar fi desemnat membri diferiți ai Comisiei de concurs, deoarece a fost emis doar ordinul 1048 din 16 noiembrie 2016.

Relevă că, în cadrul ședinței instanței de fond, reprezentantul Ministerului Justiției a prezentat toate actele solicitate de reclamant care constituie obiectul litigiului, iar circumstanțele ce justifică pretențiile înaintate au decăzut.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 11 iulie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Însă, intimata notarului public Lilia Burac nu a depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de Ministerul Justiției.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Ministerul Justiției, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din actele cauzei se constată că, decizia din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 19 aprilie 2018 (f.d.102). Însă, la materialele cauzei lipsesc careva date privind recepționarea acesteia. Cererea de recurs a fost depusă la data de 11 iunie 2018 (f.d.104).

Astfel, recursul declarat de Ministerul Justiției, este în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de Ministerul Justiției în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care

erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ministerul Justiției, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Maria Ghervas

Nicolae Craiu